

GAZETA TRANSILVANIEI.

Redacțiunea și Administratiunea:
Brasiovu, piața mare Nr. 22. — „Gazeta” este:
Marti'a, Joui'a și Sambata.
Prețulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siése luni 5 fl., pe trei luni
3 fl. 50 cr. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu séu
28 franci.

Anulu XLIV.

Se prenumera:
la postele c. și r. și pe la dd. corespondenti.
Anunciurile:
un'a serie garmondu 6 cr. și timbru de 30 cr.
v. a. pentru fiacare publicare. — Scrisori ne-
francate nu se primescu. — Manuscripte nu se
retramitu.

Nr. 36.

Joi, 7 Aprile | 26 Martiu

1881.

Cu 1 Aprile st. v. 1881 se incepe unu nou abonamentu la

„GAZETA TRANSILVANIEI”

Rogamu pe on. Domni prenumeranti ai fôiei nôstre, a cărora abonamentu espira la finea lui Martiu a. c. a grabi cu reînnoirea lui, că espeditiunea fôiei se li se pôta face regulatu.

Domni noui abonanti sunt cu deosebire rogati a ne tramite adresele d-loru *esactu*, aratandu și *post'a cea mai aprôpe* de loculu, unde locuiescu.

„Gazeta Transilvaniei” apare dela 1 Ianuariu 1881 de trei ori pe septemana.

Prețulu abonamentului la „Gazeta Transilvaniei” este:

pentru Brasiovu: pe trei luni 2 fl., pe siése luni 4 fl., pe anu 8 fl.; — dusu in casa: pe trei luni 2 fl. 50 cr., pe siése luni 5 fl.; pe anu 10 fl.

pentru Austro-Ungari'a cu post'a: pe trei luni 2 fl. 50 cr., pe siése luni 5 fl., pe anu 10 fl.,

pentru Romani'a și alte tieri esterne: pe trei luni 7 franci, pe siése luni 14 franci, pe anu 28 franci.

Esemplare complete dela inceputulu anului 1881 se mai afla.

Brasiovu 7 Aprile/26 Martiu.

Credemu, că este la timpu, că se atragemu din nou atentiunea cetitoriloru nôstri asupra mariloru îndatoriri ce ni le impune grav'a situatiune politica in care ne aflamu. O luna numai ne desparte inca de diu'a, candu va avé sè se intrunésca conferenti'a electorala a alegătoriloru romani din Ardealu. Dupa scirile, ce le avem, se facura in multe parti preparativele pentru acést'a conferentia, in cele mai multe locuri inse nu s'a facutu pâna acuma nimic. Ne mangaiemu cu speranti'a, că pèna la 12 Maiu viitoriu toti alegătorii romani din tôte cercurile isi voru face datori'a lor, spre a nu lipsi dela marele consiliu, ce se va tiené in acea di in Sibiu.

Problem'a viitôrei conferentie este grava, acést'a o semte fia-care din noi, tocmai pentru aceea este necesariu, că toti din tôte partile se participe la ea, că se fia reprezentate de ajunsu tôte nuantiele politice. Nèpasarea in asemeni casuri este fôrte condamnabila și pôte aduce dupa sine multa stricatiune causei comune nationale.

Amu disu de repetite ori, că rezultatulu conferentiei va depinde mare parte dela pregatirile, ce le-a facutu comitetulu centralu ardeléu dela Sibiu. Astadi trebuie sè constatamu o aparintia, care nu este de natura de a ne mari sperantiele in privinti'a acést'a. Se pare adeca, că in comitetulu centralu domnescu dôue opiniuni opuse asupra procederei la convocarea conferentiei. Amu observatu inca cu ocaziunea publicarii apelului, că unulu din organele politice ardelene a eliminatu din apelu pasagiulu, care se refera la alegerea de câte doi delegati din fiacare cercu electoralu. Totodata ni se scrie din unele parti, că acolo s'ar' face încercari de a organizá ôre-care „passivitate” fația de conferentia.

Noi nu credemu că Romani ardeleni fia din ori-ce parte s'ar' conduce in momentele grave actuale de nescè vederi atâtu de scurte politice, că se le fia téma a participá in tóta form'a la consultarea electorala din Sibiu, ci suntemu aplecati a crede că numai intrigi straine ar' poté se-i abata dela participarea la adunarea generala electorala; numai aceia cari favoriséza neintielegerile și desbinarile între romani, potu se recomande abstinerea fația de acést'a conferentia. Déca din contra unii séu altii s'ar' teme de unu curentu periculosu interesselor nationale, ce s'ar' poté manifestá la acea conferentia, datori'a lor ar' fi tocmai nu de a siedé acasa, ci de a merge la

adunare și a combate cu tóta puterea convictiunei loru directiunea ce li s'ar' pareá stricaciôsa causei nationale.

Amu dori că faptele se ne dovedésca câtu mai curèndu că scirile ce le-amu primitu nu sunt basate in adeveru și că alegătorii romani intielegendu gravitatea momentului, voru sci se 'si implinésca pe deplinu și fara siovaire datori'a ce o au fația de natiune și de sant'a ei cauza.

Cronic'a evenimentelor politice.

Cestiunea universitatiei boeme din Prag'a pare a fi resolvata in sensulu pretensiuniloru cehice. In adeveru cetimu in „Politik” urmatôrele in a ést'a privintia: „Publicarea actului guvernialu relativu la resolvarea cestiunii universitatiei din Prag'a va urma in curèndu in o forma corespundietôria importantiei obiectului. „Carolo-Ferdinanda” de pen'aci va fi reorganizata in doue universitati-surori, cu totul independente un'a de alta, astfelu, că pentru viitoare „Carolo-Ferdinanda” germana și cehica va fi conservata continuitatea istorica cu vechea și respectabil'a „Alma mater” comuna ambelor natiuni pe bas'a unui egalulu titulu de dreptu, și in afara i se va da espressionu prin identitatea numelui și prin comun'a folosintia a vechei sale de promotiune. Carolo-Ferdinanda cehica va fi completata câtu se va poté mai iute și facultatea de medicina cehica se va deschide dejá in tómn'a anului 1882. Colegiile profesoriloru dela facultatea juridica și filosofica se voru constitui in curendu de sine statatôre, pentru a presenta apoi indata ministrului invetiamentului publicu propunerile sale in privinti'a întregirii personalului profesoralu; dupa acestea cestiunea universitatii trebuie considerata in principiu că resolvata.” La acést'a diariulu germanu „Deutsche Zeitung” observa, că dupa casulu de precedentia alu universitatii din Cernauti nu este de ajunsu pentru crearea unei universitatii unu actu guvernialu, ci trebuie sà se faca o lege anume.

Diariulu „Bohemia” i-se telegraféza din Constantinopole, că emigrantii bosniaci, ce traiescu acolo, pusi la cale de cunoscutulu „Mufti-u” din Tashlidja au adresatu Sultanului o petitiune, in care ceru, că Majestatea S'a se caute a obtiené dela Austri'a evacuarea Bosniei séu celu pușinu o despăgubire pentru proprietatile emigranților bosniaci, confiscate de guvernulu austriacu. Eata o „Bosnia irredenta”, care de siguru se va iugriji, că guvernamentulu austriacu in provinciile ocupate se nu prinda radecini prea tari.

Câtu de impartite sunt parerile in privinti'a încercariloru de a-se margini dreptulu de asilu, ce a domnit pèn'acum cu deosebire in Angli'a și Elvetia, ne dovedesce vi'a polemica, ce s'a escatu între press'a angleză și cea germană. Bismarckian'a „Nordd. allg. Zig.” adreséza diarului „Pall Mall”, care apartiene lordului Roseberry, unu amicu intimu alu d-lui Gladstone, amenintatôria observatiune, că popôrele Europei sunt vecini prea apropiati, decâtu că unuia din acestea se-i fia cu putintia a tractá timpu îndelungatu cu nepasare securitatea și bun'a pace a veciniloru sei. „Egoismulu”, care in Angli'a se sciea impacá cu cristianismulu, pôte usioru trece preste împregiurarea, că unu statu se lase se tréca preste frontierele sale in alte state totu felu de gunoiu, veninuri, asasini séu talhari și scrieri încerdiane fara nici o gena, pe câtă vreme actiunea acestora nu-lu atinge intru nimic. Déca inse statele, care au unu asemenea vecinu, sunt coustrinse a-si pune la adapostu propri'a-loru esistentia contra unoru asemenea pericule și vatemari, apoi ele nu potu face acést'a altcum, decâtu, déca, că in casuri de ciuma séu de epizootia supunu la o

severa controla persônele și lucrurile, ce vinu din respectiv'a tiéra. Déca guvernulu și natiunea angleză, a carei tiéra este punctulu de plecare alu importatiuniloru de felulu acést'a, pôte séu nu voesce a afla o stavila contr'a lor, atunci statele de pe continentu voru fi silite se-si ajute in modulu aretatu mai susu; și déca puterile, cari n'au esperimentatu cu mantinerea ordinei sociale cu atâta usiurintia, cum se intemplá acést'a de unu anu incôce in Irlandi'a, déca Rusi'a, Germani'a și Austri'a voru cere dela fiacare persôna, ce vine din Angli'a, o legitimare sigura și stabilita in tóta regul'a și voru supune unei controle suficiente pentru ajungerea scopului ori ce marfuri venite de acolo, intru câtu se atinge de scrieri incendiari, de materii es-plosibile și de veninuri; apoi organulu lordului Roseberry se va convinge in curèndu, că principiile fundamentale ale dreptului gintiloru, in privinti'a cărora statele s'au intielesu pe terenulu cristianismului și printr'unu esercitiu de mai multe sute de ani, nu potu fi calcate multa vreme in picidre, fara că interesele materiale atâtu de scumpe poporului anglezu se nu suferé prin acést'a.”

Diariulu germanu pare a uita in adeveru, că o asemenea sequestrare politiana a continentului ar' fi mai superaciôsa pentru popôrele acestuia de câtu pentru poporulu anglezu, contr'a caruia ar' fi îndreptata. De altmintrea o asemenea sequestrare este astadi unu lucru absolutu imposibilu. Campani'a contr'a dreptului de asilu din press'a trecutulu acum și in Reichstag, in care in curèndu va deveni la desbatere proiectulu de lege, facutu in acést'a privintia de matadorulu centrului, d-lu Windthorst, pe care poporulu berlinesu l'a și numitu in batjocura „Legea socialista européna.”

Este aprôpe securu, că Franci'a, Angli'a și Itali'a nu voru lua parte la o asemenea campania, deôrace tôte aceste state sunt in positiune de a-si indeplini cu ajutoriulu legiloru, ce le posedu, tôte îndatoririle fația de natiunile cealalte in ceea ce privesce pe strainii, ce petrecu pe teritoriulu lor. Astfelu remane Elveti'a că singurul obiectu alu campaniei contr'a dreptului de asilu. Diariulu din Berna „Der Bund” ia mic'a republic'a in apărare, dicèndu: Venatôrea politiana asupra emigranților, că dâru alu noiei aliantie a imperatorulu, e fôrte pușinu populare și acést'a cu atâtu mai multu, cu câtu existu dovedi faprice, că intru câtu acést'a cestiune privesce pe Elveti'a, apoi dreptulu de asilu n'a luat sub scutul seu pe nimenea, despre care s'a pututu dovedi cu o ôre-care probabilitate numai, că a luat parte la întreprinderi amenintatôre pentru statele vecine.” Diariulu „Züricher Zeitung” se pronuncia chiaru contr'a interdicerei congresului socialistu, ce s'a proiectatu a-se tiené anulu acést'a in Elveti'a și dice, că Elveti'a nu trebuie se sacrifice de dragulu strainiloru nici măcaru o iota din drepturile garantate cetatianiloru sei de constitutiune.” Celelalte organe de publicitate elvetiane inca combatu ide'a estradarii criminaliloru politici.

Cetimu in „Romanulu”:

„In urma proclamarii Regatului și a recunôscerii lui, este neaparatu, este cuviintiosu, că ministrii se depuna demisiunile lor in manele Regelui. Acést'a datori'a de siguru, că dd. ministrii voru implini-o celu mai tardiu dupa votarea Bugetelor. Maiestatea S'a va avisá apoi. Avendu inse in vedere, că ministrulu actualu, și mai cu sôma Presidintele seu, este bine vedutu de catra majoritatea parlamentului și de catra Maiestatea S'a Regele, suntemu in dreptu a crede, că Maiestatea S'a va insarcinâ totu pe d. Ion Bratianu cu recomponerea noului Cabinetu.

Eri séra a fost o intrunire a d-loru senatori și deputati, cari si-au schimbatu opiniunile in acést'a privintia. Negresitu că, la noi ca pretutindine, varii sunt opiniunile in asemenea cestiuni. Barbatii, cari se impun, printr'o cari-

era lunga si mari merite, suntu rari cu totulu in tóta lumea. Cu tóte acestea spiritulu generalu alu intrunirei era bunu si prin urmare avemu dreptulu se credemu, că si rezultatulu va fi bunu, că-ci marea maiortate doresce să se curme urele si să se nfratiésca si in faptu, precum infratite suntu in principiu celu puçinu tóte nuantiele partitei liberale.“

Déca Grecii continua pregatirile militare, apoi nici Turcii nu stau cu manile in sinu, ci conformu cu maxim'a: „Si vis pacem, para bellum“ si continua inarmarile cu o febrilitate ne mai pomenita. Tóte resursele statului sunt folosite numai spre scopuri de resboiu. Corabiile desbarca fara intrerupere la Volo, trupe aduse de pe costele Syriei si ale marei negre, si in arsenalu, de unde se dirigu tóte aceste miscari de trupe, mai că nu se mai scie cu siguritate, câte trupe se afla deja la granitiile Greciei. Lumea prin Constantinopolu sustiene, dupa cum se scie „Corresp. Polit.“ că, déca puterile europene ar' fi pe deplinu intielese cu concessiunile facute Greciloru de Pórt'a otomana si déca pacea ar' fi deja asigurata, atunci de siguru nu s'ar' mai continuá aceste inarmari si nu ar' mai fi de lipsa să-se comandeze 60 de mii de puscii la d-lu Azarian, agentulu férneloru americane in Constantinopolu, ceea-ce se intemplá dilele acestea.

In siedinti'a din 2 Aprile camera francésa a desbatutu proiectulu de lege asupra unei despagubiri, ce să se dé victimeloru loviturii de statu din 2 Decembre 1851, ce se mai afla inca in viétia. Comissiunea insarcinata cu examinarea acestui proiectu a propusu pentru aceste victime, impartite dupa gradulu nedreptatiloru ce li s'au facutu in trei categorii, pensiuni viagere de câte 400, 800 si 1200 de franci pe anu in suma de 5 millióne de franci. Unu deputatu bonapartistu Dréolle numi acestu proiectu de lege unu scandalu. Deputatul Deluns-Montand observá, că acést'a lege este espressiunea indignatiunei, ce trebuie se insufe tuturoru ómeniloru onesti acea fapta criminale a lui Napoleon III. In fine camer'a votá că fõdu de despagubire 6 millióne de franci.

In Paris intrég'a atentiune publica este indreptata esclusivu numai asupr'a a f a c e r i i c u T u n i s - u l u . Dupa cum anuncia o telegrama a „Agentiei Havas“ din Algeria, s'ar fi intemplat la granitiile tunisiane o ciocnire sangerósa intre tribulu Chumiriloru si intre trupele francese dela graniti'a Algeriei. Sciri mai detaliate spunu, că Chumirii ar' fi in numeru de mai multe mii si că se immultiescu din di in di prin sucursulu, ce le vine dela alte triburi. Nu este nici indoiéla, că genialii francesi voru trece graniti'a, déca voru cere trebuintiele luptei. Consiliulu de ministri alu republicii ar' fi hotaritu dupa cum ne spune „Kölnische Ztg.“ se provóce pe beulu din Tunis, se pedepsésca triburile rescalate; déca inse nu o va puté face acést'a, nedispunendu de fortiele necesarie: atunci va dá ordinu generaliloru francesi se ocupe Tunis-ulu militaresce. Guvernulu a si datu ordinu, să se tramita din Marsili'a fortie militare spre intarirea celoru, ce se afla in Algeri'a in momentul de faça.

Scirile din Petersburg ne spunu, că tóte cercurile sociale din capitala se afla inca sub imperiulu spaimii nihilistiloru. Consiliulu securitatii publice a decisu restabilirea vechieloru bariere la tóte drumurile, cari ducu in capitala si consemnarea tuturoru caletoriloru, cari mai 'uante de a intra in orasiu trebuie se-si spuna cuartirulu, unde au se descinda. De sine se intielege, că o asemenea controla politiana trebuie se fia impreunata cu cele mai mari neplaceri pentru caletorii straini. Controla politiana s'a practicatu mai multu séu mai puçinu in Russi'a, pe la gare mai intotu-deauna; nou'a dispositiune politiana inse, că unu caletoriu se póta capeta numai prin intermediulu politiei o trasura, care se-lu duca in orasiu, va fi considerata chiaru in imperiulu Tiariloru de cea mai esorbitanta dispositiune politiana, ce a esistatu vreodata. —

Asemenea dispositiuni superatióse voru aduce, de siguru, neplaceri numai ómeniloru de omenia si nevinovati, deórace nihilistii voru sci usioru afla mii si mii de modalitati pentru a trece cordónele nesuperati.

Constructorulu bombeloru esplosibile a fostu arestatu in persón'a fiului unui popa cu numele Neculai Kiboltschitsch. Procesulu contra acusatiloru pentru atentatulu comis asupr'a imperatului Alessandru II incepe la 7 Aprile definitivu, precum se anuncia din Petersburg.

Diariulu anglezu „Standard“ publica unu telegramu din Vien'a, dupa care in tómn'a acestui anu va avé locu la Ems o intalnire a ce-

loru trei imperati ai Austriei Germaniei si Russiei. Scirea acést'a, faça de cele ce se vorbescu despre o nóua aliantia a acestoru trei imperati, nu este de astadata tocmai improbabile.

Dela Geneva i se scie diarulu vienesu „Die Presse“, că acolo se gasescu numai doue tipografii, unde se tiparescu scrieri polone si russesci. In ele aparu trei diare in limba russésca „Obiceiu Dielo“ („caus'a comuna“) „Hromda“ („Comuna“) si „Federatiunea“ apoi unu diaru socialu-scientificu polonesu „Ravnose“ („Egalitatea“). Diarele si scrierile ce aparu in aceste doue tipografii trebuie se fia prezentate mai antaiu biroulu de pressa din Geneva, care déca afla cu cale póte cere confiscarea loru dela consiliulu federalu.

„Die Presse“ mai afla nrmatórele:

„Siefulu sectei nihiliste e unu fost profesoru la universitatea din Kiew. Printiulu Krapotkin (colaboratoru la geographi'a lui Reclus, volum VI, sub pseudonimulu Levasiev) inca jóca unu rol influentu in intrunirile sectariloru si scrierea s'a „Càtra tineri“, in care cauta se càstige pe acestia pentru revolutiunea sociala, e fórte respandita; agitatorulu de capetenia si celu mai primejdiosu dintre toti revolucionarii e inse unu fostu studentu la universitatea din Kasan, care a isbutitu se scape din temnitia, dupa o reclusiune de doi ani, si se se refugieze la Geneva. Elu tiene aici, de ochii lunei, o mica pavalia, si locuinti'a s'a servese de centru de actiune alu nihilismului: unu adeveratu biuru centralu, unde revolucionarii 'si adreseaza scrisorile loru, unde 'si dau intalniri si de unde se provedu cu parale atátu pentru operatiunile politice câtu si pentru propri'a loru intretinere. Acestu agitatoru a dobenditu dejá dreptulu de cetatianu alu orasiului Geneva, si astfelu e scutitu de ori-ce amestecu din partea politiei.“

Diarulu „Die Presse“ din Vien'a primesce telegram'a urmatória din Paris: „A séra unu grupu de studenti romani de aci au tînutu la Café Procope o adunare spre a protesta contra ridicarei patriei loru la rangulu de Regatu. Protestulu nu e indreptatu directu contra Principelui, pentru care domii studenti, se crede, că simpatiséza, ci contra principiului. Dupa ce adunarea a ascultat patru discursuri tinute de Calligari, Radovici, Zolevski si Brisbalu a luat urmatórea hotarire: Studentii romani in unire cu amicii loru francezi si americani se impotrivescu din tóte puterile la schimbarea Romaniei in Regatu. Ei credu, că ar' fi fost mai bine se remáie la starea lucrurilor de mai 'nainte si, profitandu de invetiatur'a popóreloru subjugate, intru câtu permitu circumstantiele, fara a periclitá esistenti'a natiunei, se lucreze pentru domni'a poporului prin elu insusi. Ei sunt convinsi, că Regatulu si democrati'a sunt doue lucruri neimpacate, dintre care un'a trebuie se nimicesca negresitu pe cea-lalta. (Strigate unanime; Traiésca suveranitatea poporului! Traiésca viitóri'a republica romana!)“

Adunarea generala

a alegétoriloru romani din comitatulu Brasiovului tienuta Dumineca in 3 Aprile n. a. c.

Dupa ce alegétorii s'au prezentatu intr'unu numeru fórte considerabilu, cum arataramu in numerulu precedentu, — la órele 3 1/2 deschise presedintele vechiulu comitetu de actiune adunarea, dicéndu, că in urm'a, apelului facutu de comitetulu centralu din Sibiu, din caus'a alegétoriloru dietale, se tienura aci in locu mai multe conferentie restrinse de alegétori din acestu comitatu, in cari s'au preconsultatu dispositiunile, ce aveau a se luá pentru convocarea acesei adunari, spre a corespunde apelului emisu de comitetulu centralu din Sibiu. In conferentiele aceste apoi s'a statoritu unu proiectu de programu, care a fost comunicatu fiacarui alegétoriu deodata cu invitatiunea la acést'a adunare.

Se alege apoi presedintele ad hoc in persón'a avocatului Ioane Lengeru, eara că secretari ad hoc Dr. Nicolau Popu, prodirectoru, si Dr. Ioane Bozocanu, profesoru.

Mai inainte inse se alesera de verificatori ai protocolului adunarei generale d-nii Radu Pope'a, parochu, Octavianu Sorescu, avocatulu, si Simeonu Margineanu avocatulu.

Avocatulu I. Puscariu cerendu cuventulu, din temere, că se nu se pérda timpululu cu multe discussiuni, face urmatória propunere: In casu, candu s'ar' cere inchiderea discussiunei si ar' mai fi vor-

bitori insinuati la cuventu, atunci acesti'a se se intieléga iatre sine si se 'si aléga câte unu vorbitoriu pro séu contra obiectului de sub discussiune. Acést'a propunere se primesce.

Urméza apoi conformu punctului 3 alu programei constituirea tuturoru alegétoriloru intr'unu singuru clubu sub numirea: „Clubulu alegétoriloru romani din comitatulu Brasiovului.“

Dr. Aurel Muresianu cere cuventulu spre a vorbi la programa. De ce ne-amu adunatu aci? Că se ne consultamu asupra pasiloru ce voimu ai intreprinde pe viitoriu. Acést'a nu-o potemu face fara de a ne dá séma mai antaiu despre trecutu. La noi s'au intemplat in cei din urma trei ani o abatere dela politica solidara cu toti Romanii din Ardealu, care este contrara dorintieloru si aspiratiuniloru nóstre si pentru care sunt responsabili cei, ce au condusu actiunea din vér'a anului 1878.

Deorece programulu nu este primitu formalu de càtra adunare, vorbitorulu propune că se se ia in discussiune mai antaiu punctulu privitoriu la procederea politica si pentru acést'a este de lipsa cá vechiulu comitetu de actiune se dé séma mai antaiu despre activitatea s'a. Numai dupa ce vomu precisá directiunea politica potemu se procedemu la alegerea comitetulu centralu, căci trebuie se alegemu barbati de aceia, cari se póta corespunde pe deplinu dorintieloru nóstre. — Acestu discursu a fost intreruptu de dese aplause; inse punendu-se la votu o alta propunere pentru sustinerea ordinei din programulu proiectatu, maiortatea a primit'o. — Urméza alegerea comitetulu.

Pentru scopulu acést'a siedinti'a se suspinde si dupa o jumetate de óra redeschidendu-se se anuncia, că s'au alesu urmatorii membri si adeca in cerculu I: Dr. Nicolau Popu, Octavianu Sorescu, Josifu Puscariu, George B. Popp, Ioanu Bozocanu; diu cerculu II: Diamandi Manole, Ioanu Lengeru, Stefanu Iosifu, Ioanu Stinghe, Ioanu M. Burbea, Andreiu Voina, Simeonu Margineanu, Ludovicu Romanu, Dumitru Lupanu; suplenti: Christea Orghidan si Teochar Alexi; diu cerculu III: Radu Pope'a, Irimie Verzea, George Ludu, Voicu Rosculetiu, George Tomosioiu; suplentu: Anastasie Barsanu; in cerculu IV: Iosifu Comanescu, George Proc'a, Iosifu Micu, Dumitru Nanu, Stefanu Popovici; suplentu: Ioanu Marinu. Membrii acestoru comitete cercuale la unu locu voru formá comitetulu centralu electoralu alu alegétoriloru romani din comitatulu Brasiovului.

Fiindu la ordine p. 5 din programa: „Alegerea unui presedinte alu comitetulu, care se fia totodata si presedintele clubului“ avocatulu Puscariu propune, că se se discute mai antaiu punctulu 6, care propunere primindu-se urmá. „Opinionarea adunarei in privinti'a procederei Romaniloru la alegérite dietale din acestu anu“. Asupra acestui punctu se nasce o discussiune mai lunga, la care ia parte d. avocatulu Octavianu Sorescu, pledandu pentru „resistenti'a activa“ d. parochu B. Baiulescu pentru „activitate“ pe tóte terenele, D-nii Spiridonu Fetti si Simeonu Margineanu pentru resistintia pasiva. Dr. Aurel Muresianu accentuéza marea importantia a cestiunei din discussiune si dice, că asupra ei se va poté pronuntá in deplina cunoscintia de causa numai conferenti'a generala; regreta, că nu s'a alesu mácaru o comissiune, care se vina cu motive séu c'unu programu bine defnitu si crede, că adunarea de faça ar' face mai bine, margiundu-se a se pronuntá, déca apróba séu nu politic'a locala urmata aci in ultimulu periodu de trei ani.

Că celu din urma vorbitoriu a fost insinuat d. Nicolae Strevoiu, elu se crede pe nedreptu atacatu, se încerca a 'si aperá pasulu facutu dicéndu, că de acestu pasu au sciutu si alti Romani de frunte, că nu l'a facutu din interesu personalu, ci pentru unu scopu anumitu localu, recunósce, că impacarea elementului romanu cu celu ungurescu nu ia succesu (!) si asigura, că unde a potutu a lucratu numai in favorulu Romaniloru s. a. (Vorbitorulu fú intreruptu adeseori cu: la ordine! acést'a este o dare de séma, care nu este la ordinea dilei s. a.) In fine d. Strevoiu trecéndu la obiectu ia in aperare „activitatea“ pentru care se pronuntia neconditiunatu (O voce: Credi că este bine, că pe viitoriu se mergemu toti cu d-lu Tisza? — Strevoiu: In privinti'a acést'a inca nu sunt cristalisatu!?)

Dupa acést'a discussiune, urmandu votarea, adunarea se declara mai antaiu pentru Solidaritate cu conclusele conferentiei generale electorale din Sibiu, apoi presedintele d. avocatulu si fiscalu I. Lengeru voiesce se puna la votu „activitatea“ (simplu si neconditiunatu). Atunci mai multi se

opusera, cerendu, că se se preciseze votulu in sensulu propunerilor facute; in urm'a acést'a se pune la votu, si adunarea se pronuntia pentru „activitate nationala opositionala.“

Urmandu a se face alegerea prementionata de presiedinte alu clubului si alu comitetului centralu, dupa o discussiune asupra modalitatii de alegere, la care luara parte d-nii I. Puscariu, Dr. N. Popu si Dr. I. Neagoe; si dupa ce unu altu vorbitoriu observà, că ar fi consultu, că se se aléga cá presiedinte unu omu independentu, că-ci unui functiunariu spre esemplu i-ar' fi imposibilu a se pune in fruntea unei miscari opositionale: — adunarea decide, că alegerea se se faca prin aclamatiune. Deci propunendu-se cá candidati; Ioanu Lengeru, Octavianu Sorescu si G. B. Popp, adunarea alege cu mare majoritate pe Ioanu Lengeru de presiedinte alu clubului si alu comitetului centralu pe urmatorii trei ani. Alesulu d. fiscalu comitatensu si advocatu I. Lengeru insista cu totadinsulu in renunsierea s'a dela acést'a demnitate dicéandu, că ar' fi fost si elu invinutu cu nedreptu, că nici n'a fost la Brasiovu candu s'a plamaditu politic'a particularista dela 1878 si că elu si cá simplu membru va sci lucrà cu aceea-si energia si cu acelasi devotamentu pentru binele comunu s. a. in fine adauge că functiunea s'a nu l'a impededatu si nu l'ar' impededá nici pe viitoriu (?) a 'si implini consciintiosu datorii s'a de presiedinte si de romanu. — Majoritatea nu primesce demisiunea si d. Lengeru primesce in fine alegerea.

(Va urmá.)

Press'a européna si Regatul romanu.

Diarulu vienesu „Neue freie Presse“ dice cu privire la proclamarea Regatului romanu:

„N'au trecutú inca trei ani, de candu Romani'a, prin pacea de la Berlin, 'si-a dobénditu independintia s'a politica, pentru care se luptà atátu de multa, si ea a facutu deja unu nou pasu 'nainte. De alaltaeri principatulu a fost transformatu intr'unu regatu. Acést'a este o desvoltare atátu de repede si de norocita, de care au parte numai puçine popóre. Ori-cátu de aspru amu combatutu noi atitudinea Romaniei fatia cu ultimulu resbelu ruso-turecu, totusi suntemu astadi departe de aceea de a privi cu neplacere aventulu ei.

„Strainatatea era de parere, că Romani'a nu va merge numai tienendu-se de cód'a Rusiei, si nu credea, că va intrebuintia tóte fortiele sale spre a-si dobéndi cusabi'a libertatea dupa care suspina. Surprinsa si uimita audi lumea scirea, că marea Russia a fost nevoita se faca apelu la ajutorulu micii Romanii, si ea privl cu o óre-care satisfactiune spre bravii luptatori, cari luara cu asaltu redut'a Grivitia. „Sangele este unu sucu cu totulu deosebitu — acést'a se póte dice si pentru vietí'a popóreloru. Romanii, versandu 'si sangele pentru independintia loru, castigara stim'a Europei. Derisiunea, care urmariea necontentitu armat'a romana, fú nabusita de o data, si Congresulu de la Berlin pronuntandu independintia Romaniei, 'i acordà resplat'a pentru sfortiarile ei. . . . Totusi Principele Carolu avea mare dreptate se dica in discursulu, cu care a deschisu Corpurile Legiuitóre la 18 Iuliu 1878, că Romaniei 'i-a fost datu se aduca cele mai mari si mai dureróse sacrificia pentru pacea lumii. „Vomu proba inse Europei, adangà elu, printr'o atitudine démna si otariri patriotice, că Romani'a era in dreptu „se se astepte la ceva mai multu de la Congressu.“

„Romani'a póte in viitoriu se aduca mari servicii civilizatiunii si libertatii. Ea este unu postu naintatu alu Occidentului in Oriente, unu simbure romanu in midilocolu unoru popóre slave. Poporulu romanu, cu o straduintia minunata si contrariu cu Bulgarii, cari au fostu repede si usioru slavisati, 'si-a pastratu limb'a si nationalitatea si elu nu va incetá nici-odata de buna-voia de a forma zidulu care desparte pe Rusi'a de peninsul'a balcanica. Din positiunea ei geografica reiese misiunea politica a Romaniei. Redicarea Romaniei la rangulu de regatu va ajutá la intarirea consciintiei nationale a Romaniloru. . . . Déca nou'a coróna acordata unui Hohenzollern in Bucuresci are vre-o insemnatare politica, apoi ea nu póte se fia alta de cátu aceea, că Romani'a pe viitoriu, mai multu cá pèna acum, va merge pe propri'a s'a cale, isi va cautá singura aliantiele si 'si va otari ea insasi politic'a.

„Nu impartasimu temerea, că in acceptarea titlului de rege din partea principelui Carolu se vedu cugetari pentru o largire de teritoriu, pentru o cucerire cu incetulu a fasilorlu de pamentu locuite de Romani in tierile vecine. . . . De asemenea nu ne tememu, că celu mai teneru dintre regate va redica pretensiuni asupra proprietatii veciniloru sei. Elu nu este destulu de tare pentru acést'a, dér' in schimbu posede midilócele de putere spre a fi finu amicu si aliatu pretiosu pentru ori-ce statu, care va fi atinsu de cele ce se voru petrece in Orientu.

„In asteptarea, că Romani'a se se sfortieze din tóte puterile ei se ajunga odata pe rudele sale de rasa latina in educatiune si in activitate pentru progresulu omenirii si pentru frumosu; in asteptarea, că ea va fi unu bunu vecinu pentru Austri'a si nu va fi unu protivnicu negenerosu pe Dunare, in acést'a asteptare salutamu tenerulu regatu, liberi de ori-ce susceptibilitati micioratórie si ingrijiri nefolosi-tórie.“

Diarulu anglesu „Daily Telegraph“ scrie despre Regele si Regin'a Romaniei urmatórele:

„Romani'a are fericirea cea mare de a avé in capulu ei unu barbatu, care s'a purtatu cu atátu intieleptiune si vitejia in inalt'a demnitate la care a fost chiamatu de natiune, sunt 15 ani, in cátu redicarea lui la rangulu de Rege va fi privita cu favóre de cátra statele civilizate ale Europei si cu aprobare cordiala din partea suveraniloru loru. Carolu de Hohenzollern Sigmaringen a servitu bine si cu credintia patri'a lui adoptiva. Prin nascere si descendintia, elu este in tóte privintiele aptu de a fi unu Rege peste ómeni: drepturile ce le are la acést'a demnitate inalta sunt basate pe nisce fundamente mai solide inca de cátu o rudenia de aprópe cu o familia imperiala séu de cátu sangele, care curge in vinele lui. Chiamatu din positi'a obscura a unui oficieru subalternu intr'unu regimentu de cavaleria prussiana, la unu tronu incungiuratu de spini si de pericole, elu, indata ce a cedatu la apelulu, ce s'a facutu de natiunea romana si s'a asediatu pe tronulu Domniei, aratá in modu claru si noiloru sei supusi si barbatiloru de statu straini, (care asteptau cu ingrijire rezultatulu esperientiei hasardóse, ce o intreprinsese) că elu era unu demnu descendinte alu acelei familii heroice si inteligente, careia Prussi'a 'i datoresce o lunga succesiune de monarchi, toti emininti prin intieleptiunea loru cá barbati de statu si prin virtutile loru militare si domestice. Desi fóрте teneru, elu luà indata positiunea lui de monarchu constitutionalu spre marea surprindere si confusiune a barbatiloru politici, cari pèna atunci erau obicinuiti se aiba a face cu Domni de unu caracteru mai maleabilu; de atunci elu nu se departà nici macaru o iota dela lini'a de conduita, ce 'si-o desemnase singuru, candu primi demnitatea, la care 'lu chiamase unu plebiscitu nationalu.“

„Candu se gasi stabilitu in modu solidu pe tronulu Domniei, si in stim'a si respectulu supusiloru sei, elu luà de consórta pe Principesa Elisabet'a de Wied, una din damele cele mai amabile si mai instruite din Europ'a, si acést'a uniune, prin admirabilulu esemplu ce 'lu dete de vietí'a domestica fericita si de puritate de conduita, dete o impulsione sanatósa societatiiei romane, in ceea ce privesce relatiunile sociale si de familia fóрте multu neglese pe timpulu mai relacsatu alu domniei lui Cuza. Regina mai intielepta, mai blanda si mai dulce, n'a siediutu nici-odata pe unu tronu, de cátu este gratiós'a poeta si philantropa, a carei frunte larga si inteliginta va fi peste puçinu impodobita cu cerculu regal. Ea este démna de a fi partasia de demnitati mai mari impreuna cu resboiniculu seu principe, la a carui mare poporalitate in patri'a lui adoptiva ea a contribuitu cu virtutile, talentele si gratiositatea iei.

„Este multu de regretatu. că uniculu rodulu alu unei aliantie matrimoniale atátu de fericite, se fi peritu din mica copilaria, si că in urm'a acestui tristu evenimentu uniunea intre Carolu si Elisabet'a ai Romaniei se fi remasu nefructuósa. Acést'a nenorocire este totu asia de adèncu sentita de natiunea intréga, cátu si de augustii soti. De aceea mai dilele trecute (dupa trecerea a multoru ani fara sperantia de familia dela mórtea copilei Principese) tier'a a crediutu necesaru se iè mesuri definitive pentru asigurarea succesiunii tronului in acea ramura a familiei Hohenzollern, din care insusi Principele Carolu descindea cá fiu mai june.“

La ora 1 p. m. Majestatile Loru Regele si Regin'a Romaniei au primitu Academi'a romana, venita spre a Le exprime felicitarile sale. Principele Ioanu Ghik'a, presiedintele ei, a datu citire urmatórei adrese:

Majestate! Ai luat in mana cu credintia si cu iubire spad'a romana si ai datu patriei independintia ce perduse; astadi ai radicat'o la rangulu, la care Romanii au aspiratu. combatendu vitejesce; ai aspiratu in cartea lumii o pagina gloriósa; ai redicatu in lume unu Regatu nou si Europ'a civilizata Te admira si Te aplauda.

Academi'a romana saluta cu respectu si cu mandria pe primulu Rege alu Romaniei, pe protectorulu si presiedintele seu, dicéandu'I cu Voltaire:

„Celu antai, care fú Rege, fú unu fericitu soldatu.“

Majestatea Ta este nu numai unu fericitu soldatu, ci si unu luminatoru alu natiunei. Se traiésci Majestate! Se traiasca gratiós'a nóstra Regina!

Majestatea S'a Regele a respunsu prin urmatórele cuvinte:

„Primescu, cu o viua multumire si unu sentimentu de mandria, adres'a Academiei romane, ce este chiamata a scrie istoria tieriei. Cu litere de auru va fi inserisu intr'ins'a cá visulu de auru alu Romaniei s'a implinitu, că Romani'a s'a redicatu, prin fortiele sale proprii, prin virtutile sale politice si militare, prin increderea in sine, pe inalt'a trépta, pe care avea dreptulu a se asedia. Acum trebue sé ne distingemu si pe campulu largu literaru. Academi'a are acést'a frumósa missiune, ea este si va fi, sunt convinsu, focarul sciintieloru, care va straluci departe peste hotarele nóstre. Regin'a si Eu ve multumimu pentru frumósele sentimente si bunele urari, ce Ne esprimati din partea Academiei.“

Apoi, Majestatile Loru au bine-voitu a se intretiné mai multu timp, in modulu celu mai gratiosu, cu fia-care din D-nii membri ai Academiei.

Dumineca cu ocaziunea banchetului ce l'a datu comerciulu capitalei d-lui Ioanu Bratiánu, acést'a primi dela Regele Carolu urmatórea scrisóre:

„Scumpulu Meu Presiedinte alu Consiliului!

„In momentul, in care comerciulu bucuresceanu si impreuna cu dènsulu notabilitatile Capitalei te-au rugatu a veni in midilocolu loru, spre a serbatori intr'unu fratiescu ospetiu fericit'a ocrotire a vietii Domniei-Tale de unu odiosu atentatu, reprobatu cu aceea-si energia de consciintia publica, cá si de dreptatea legeri, Regin'a si Eu dorimu a'ti aretá cátu animile Nóstre impartasiescu veseli'a si iubirea generala, care te incungiura, si cátu de ferbinte unimu urárele Nóstre, cá Provedinti'a se veghieze asupra intieleptului patriotu, se dà putere agerului barbatu de statu, stimatului si iubitalui Romanu, care, impreuna cu tovarasii sei de lupte si de silintie, vede astadi incununata marea opera nationala, la care si Eu sunt mandru si fericitu cá am pututu conclucrá. Primesce dér' in acést'a impregiurare si felicitarile sincere din partea Reginei si din partea Mea, si sii purerea incredintiati de nemarginit'a afectiune, ce'ti pastrezu.

Bucuresci in 23 Martiu 1881.

Carol.

Discursurile.

pronuntiate cu ocaziunea proclamarei Regatului.

In Camera.

D. B. Boerescu, ministru de esterne. (Fine.)

Se vedemu acum celu puçinu, déca acestu nume de Regatu, déca acestu titlu de Rege, pe care natiunea, intr'unu modu atátu de unanimu, 'lu dà Suveranului si mostenitoriloru sei, contine in sine o inovatiune de natura a schimbá, a alterá intru cátu-va raporturile statului nostru cu alte state, ori a turburá armonia, bun'a intielegere, ce avemu cu acele state, ori a miciorá increderea, ce ele au avutu pèna acum in statulu romanu?

Dér', d-loru, pèna acum Suveranulu nostru se numea Domnu; Inse, ce va se dica Domnu déca nu Suveranu? In locu de a dice Suveranulu Romaniloru, dieceam numai Domnulu Romaniloru. La noi, semnificarea cuventului Domnu este curatu latina; elu deriva de la Romani, din vorb'a d o m i n u s, si la latini d o m i n u s insemna stapanu, suveranu, insemna mai tardiu si Imperatu. De aceea, si la noi, Domnii, in vechime, se numeau s t a p à n i t o r i, dupa cum cu dreptu cuventu, a observatu d. Chitiu. Candu au juceputu a se ivi terminii moderni, pe Domnu 'lu numeau adesea principe, cuventu, care nu esista in limb'a nóstra vechia Acumu, pe Domnu, adica pe Suveranu, ilu numimu Rege, pentru că acest'a este numele propriu alu ierarchiei diplomatice, pentru că acestu titlu se cuvine alu purtá Suveranulu nostru, Domnulu nostru, pentru că acestu titlu se impune Lui prin natur'a lucruriloru, prin intinderea si valórea statului nostru, prin importantia s'a politica si economica! (Aplause).

Déca, luandu astadi unu nume si unu titlu precisu si bine definitu, care este o consecintia logica a recunóscerei independintiei nóstre, urnamu totu-deodata si o impulsione a animei nóstre, acést'a este o armonia fericita, de care se cuvine a se tiené comptu unei natiuni, ce a sciutu a uni simtiementulu animei cu vocea ratuneii. Si candu astadi indeplinimu cea mai viua si mai ardinte dorintia a ori-carui Romanu, in momentul, candu ve vorbescu si candu Adunarea face acestu mare actu, sunt siguru, că sufletele eroiloru romani de la Plevna tresaru de fericire in regiunile sfinte, unde se afla! . . . (Aplause prelungite si repetate). Consultandu inse numai acea ratiune a diplomatiei, me intrebú: in ce

schimbarea acest'a de nume ar' pute dá nascere la o umbra chiaru de neincredere in Romani'a?

Mai antaiu, Romani'a, cá statu independente, cá consecința a suveranității sale, póte se 'si dè ori-ce nume va voi. Acést'a o practica tóte statele moderne, esemplele sunt numeroase, si nimeni nu le-a contestatu acestu dreptu, dupa cum sunt siguru, cá nu se va contesta nici noue. (Aplause).

Dér', abstractiune facédu de dreptulu in sine, la noi mai sunt si alte consideratiuni, pentru cari schimbarea numelui nu trebuie sè provóce neincrederi sèu temeri. Prim'a consideratiune este, precum am disu, cá titlulu de Rege alu Romaniéi nu este de cátu continuarea aceleiasi suveranitati, Regele este, in modu mai precisu, mai exactu si mai bine definitu, acela ce era domnulu Romaniéi, in modu vagu si nedeterminatu. Nici dreptulu, nici exercitiulu dreptului, nu se adauge, nu se descresce.

O alta consideratiune este, cá Regatulu nostru nu aduce cu sine dificultati, care ar' resulta din modificari de fruntarii sèu intinderi de teritorii. Romani'a, Regatu, continua a fi in aceleasi limite, cu aceeasi intindere de teritoriu, cá si in trecutu.

Mai adaugu iuca, d-loru, la noi, Regatulu nu are traditiuni, pentru cá se póta a i-se presupune óre-cari aspiratiuni, pentru cá se se créda, cá póte incurgia tendintie ingrijitóre pentru alti. Romani'a, Regatu, continua traditiunile Romaniéi domniatu ori Principatu: nu are alte aspiratiuni, nici va incurgiá tendintie vatamatóre altora.

Astfelu cá Romani'a, Regatu, nu este de cátu totu Romani'a de mai 'nainte, nu are nici alte aspiratiuni nici altu programu. Aspiratiunile, cá si programulu Regatului Romanu, voru fi, cá si mai 'nainte, de a se afla in cele mai bune relatiuni cu tóte puterile, si de a urmá calea cea mare a natiunilor civilizate. (Aplause).

Pe lenga aceste explicatiuni, ce cá ministru din afara eramu datoru se dau, mai potu adauge, cá proclamarea regalitatii, cá regularea acestei consecințe a independenței noastre, cá acést'a intarire a principiului monarhiei noastre ereditare constituie o garantia mai multu, ce noi oferimu pentru stabilitate si ordine, pe Dunarea-de-Josu. De aceea eu me lingusescu a crede, cá puterile Europene voru privi cu bucuria acést'a noua garantia, acestu omagiu principiului autoritatii, pe care le ofera Romani' cu o taria de vointia si cu o unanimitate, pe cari ei de mai multe ori au aretat'o pentru faptele cele mari. (Aplause).

Sunt siguru, in ori-ce casu, cá marile puteri Europene nu voru dá o rea interpretare acestui mare actu de astadi alu poporului romanu! (Aplause prelungite).

Diverse.

(Program'a nuntii printului mostenitoriu) s'a stabilitu in modulu urmatoriu: Joi in 5 Maiu sosesea prince's'a Stefani'a in Salzburg, unde o va intimpiná si salutá principele mostenitoriu Rudolf cu onoruri militare. Vineri va sosi la gar'a din Penzing (lenga Vien'a) unde va fi salutata de Maiestatea S'a, de printulu Rudolf si de primariulu Vienei, care i va presentá unu buchetu in numele capitalei. Prince's'a pléca de acolo la Schönbrunn, unde o astépta si saluta M. S'a Imperatés'a si famili'a imperatésca. Sambata séra pléca intr'o trasura de gala cu siése cai in cartirulu ei la Theresianum, acompaniata numai de mama-s'a si de damele de onóre. Sambata séra este soarea la palatu. Dumineca va avé locu o serbare poporala grandioasa in Prater. Luni urméza intrarea festiva dela Theresianum in palatu. Lenga trasur'a fidantiatoru principiari, va merge calare comandantulu orasiului Vien'a. La podulu Elisabetei primariulu va salutá pe prince'sa si conductulu va merge apoi peste Ringstrasse la Bellaria si de aci in palatu, unde va descinde prince's'a, intimpinata fiindu de imperatés'a si de damele dela palatu. Sér'a va fi iluminatiune festiva a intregi capitale. Marti se va celebrá cunun'a. Indata dupa cununia parechi'a principiara va intreprinde o mica caletoria. Dupa vreo 8 zile, adeca pe la 20 Maiu va sosi printulu Rudolf cu consórt'a s'a in Budapest'a. Regele si Regin'a Belgiei voru asistá nu numai la festivitatile cununiei, ci voru luá parte si la intrarea festiva a printului Rudolf si a prince'sei Stefani'a in Prag'a si in Budapest'a.

(Din Iasi) afla „Bin. Publ.“ numele profesorilor imbuibati de nihilismu, in sarcina cărora s'au gasitu óre-care indice de culpabilitate, de órace au fost dati judecatii sèu inlaturati. Fratii Nadejde Ión, profesorulu la liceulu statului, Nadejde George, profesorulu la gimnasiulu Stefan-celu-Mare, si Sperantia, institutorulu primaru, suntu suspendati din exercitiulu profesurii, dati in judecat'a consilierilor respective, care au se'i judece. D-nii Badarau

si Mihailu, amendoi suplinitori la gimasiulu Alexandru-celu-Bunu, au fostu departati de la catedrele, ce suplineau. Au mai fostu asemenea goniti 5 elevi din scól'a normala si 2 studenti de la universitate, intre care si agitatorulu Millea.

(Socialistii in Londra.) Revoluționarii de tóte nationalitatile, refugiatii la Londra, tinu de la mórtea Tiarului incóce meetinguri dilnice. Fierberea e mare; se pare, cá s'ar' pregati ceva. Aspectulu acestoru meetinguri este nespusu de pestritiu. In intrunirea, care avusese locu Miercurea trecuta in Glavton Hall, oratori nemti, francesi si anglesi se intreceau, fiacare in limb'a lor, se faca apologia asasinatului din Petersburg si se anuntie apropiarea victoriei revolutiunei sociale. Mai imposantu a fost inse meetingulu slavicu. La acést'a erau represintate tóte natiunile slave. S'a vorbitu in limb'a rusa, polona, boema si serbeasca. S'a facutu descriptia cãtorva scene din revolutia comunei parisiane de la 1871 si s'a incheiatu cu hotarirea de a se infintia in capital'a Angliei unu clubu revolutionaru slavicu. „Alg.“

(Temeritatea Nihilistiloru.) Cãtu de cutezatori sunt Nihilistii din Petersburg inca si astadi, dopa ce au fost arestati atãtu de multi d'intre ei, si, cu ce usiurintia isi risca vieatia pentr'unu nimicu, dovedesce urmatórea intemplantare, ce se relatéza diarului „W. Allg. Ztg.“: Eri (2 Aprile) se duse unu teneru la politistulu, care pazea la capulu podului, ce duce la fortaretia Petru si Pavelu si 'lu rogá, se-i dè voia se intre, cu tóte cá intrarea este libera pentru fiacare. Elu provóca o discussiune scurta cu politistulu si se departá apoi. Intr'aceea unu altu teneru se apropiá pe din dosu de politistu si-i lipi urmatórea placarda pe spate: „Imperatulul Alexandru II a domnit 26 de ani, Alexandru III va domni numai 26 de zile.“ Trecetorii facura mai tardiu atentu pe politistu asupra anuntului ce i se lipise pe spate.

(Stenografia.) Stenografi'a este in ajun de a fi detronata de pianotahigrafu. Istoria s'a este puçinu cunoscuta si fórté curioasa. Popórele moderne sunt fórté indereptu asupra practicei stenografie. Cetimu in adeveru in unu psalmu alu lui Davidu: „Limb'a mea este cá condeiulu unui scriitoru, ce scrie iute.“ Ebreii cunosceau dér' art'a de a scrie totu atãtu de iute cá si vorb'a. Dér' unde stenografi'a a fost mai cu séma aplicata, se póte dice popularisata, este la Aten'a si Rom'a. Astu-feliu Xenofonte s'a servitu de unu alfabetu abreviatoru spre a scrie discursurile lui Socrates, pe a cărui opere le edita. Acést'a ne duce la 168 ani inainte de Isusu Christosu. Romani, cari transportara artele si usurile Greciei in Itali'a, adusera si acesta genu de scriere, pe cáre-lu practicara si 'lu vulgarisara in tóte clasele populatiunii. Sub consulatulu lui Cicerone se vede prim'a urma de stenografia. Marele oratoru era insusi fórté abilu in acést'a art'a, pe care a invetiát'o dela unu sclavu liberatu, anume Tirone, care stenografia de minune pledoariele sale. Tirone capatá o celebritate rapida si dede numele seu procederiloru stenografice, pe cari le intrebuintia si cari fura numite: Note tironiane. Atunci nu se scrie la Rom'a de cátu cu semne telegrafice. Era o scriere curenta, pe a carei cheia o avura in curédu toti. Senec'a, Brutu, Juliu Cesare, Cicerone si multi alti barbati ilustru se foloseau de ea intre ei. Augustu dadu singuru lectiuni de stenografia nepotiloru sei. Stenografi'a a fost modificata si perfectionata dér' nu pare a fi mai simplificata si mai abreviativa de cátu a anticitatii. Ast-felu autorii vechi afirma, cá stenografii, ce se numiau „notari“ scrieau unu cuventu prin o litera. Intr'o epistola a lui Ausoniu cátra unu stenografu se dice: „Abia a iesitu la lumina cugetarea intima a animei mele, si deja este pe tabletele tale. Apuci chiaru inaintea cuventului meu! „Tu me loquentem praevenis.“ „Pr.“

(Table pentru curatirea si ascutirea cutitelor cu prafulu „Knifepolish“.)

Cine a caletoritu prin Angli'a, sèu a traitu acolo, s'a convinsu, cá nu numai la Hotelurile cele mari de primulu rang, ci si la cele mai mici, la tóte restauratiunile si chiaru la fia-care casa privata, cutitele de masa suntu cu lustru, si bine ascutite, pre candu pe la noi chiaru prin casele mai bune s'afia adeseori taisiurile cutitelor pátate, in generalu inse neascutite. Obicinuitu se atribue aceste calitati mai bune a cutitelor englese, in realitate inse depinde dela manier'a cumu se curátia cutitele. In Angli'a, la nici o bucataria nu lipsesce tablita si cuthia cu prafulu „Knifepolish“. Presarandu acést'a tabla cu putinu prafu se lustruescu cutitele dupa fiacare intrebuintare. Astu-feliu cu-

titele 'si conserva totu-deauna lustrulu lor; cutite vechi, chiaru fórté neglijate se lustruescu si ascutu curédu, si se facu pentru cátava vreme cá noue. Manipulatiunea simpla si usióra pe deoparte, ear' pe de alta parte pretulu celu efitnu a modilociu enorm'a respandire in Angli'a a acestui obiectu fórté practiculu pentru menagiu. De unu timpu incóce este introdusu si in Austro-Ungari'a, Germani'a, Itali'a etc. — Putemu dér' recomandá cu deosebire fiacarei menagere procurarea tablei de lustruitu si ascutitu cutitele dimpreuna cu prafulu „Knifepolish“, care o de lipsa pentru acestu scopu.

Sciri ultime.

Bucuresci 6 Aprile. Dintre marile poteri au mai recunoscutu Regatulu romanu Republic'a francesca si Marea Britania.

Cursulu de Bucuresci dela 24 Martiu/5 Aprile 1881.

Valori	Scadenti'a Cupónelor	Cum-pere	Vinde
5% Rent'a Romana	1 Apr. 1. Ort.	83.—	84.—
6% Oblig. de Stat. convert. rurale	23 Apr. 23 Oct.	94.—	95.—
8% Oblig. domanial 1871	1 Ian. 1 Iul.	105.—	106.—
6% Oblig. cãiloru fer. rom.	1 Iuliu	—	—
7% Scrisuri funciare rurale	1 Iul. 1 Ian.	102.1/2	103.1/4
7% „ „ urbane	idem	97.—	98.—
8% Imprum. municipalu	idem	103.—	104.—
Oblig. casei de pensiune (lei 300, dobénda 10 lei)	1 Maiu 1 Nov.	205.—	208.—
Losuri municipale (20 lei)	cu premie	27.1/2	28.1/2
Act. Bancai Nationale rom.	1 Ian. 1 Iul.	—	—
Auru contra argintu		100.3/4	101.—
Auru contra bilete hipotec.		100.3/4	101.—
Auru contra bil. de Banca nat Florini Val. Austr.		100.3/4	101.—
		2.14	2.16

C. r. escl. privilegiatu

3-10

Tacamu de masa Patentu-Ornatu.

Tacamulu-Patentu-Ornatu este celu mai nou, elegantu si celu mai bunu pentru intrebuintarea de tóte dilele. Este neaparatu cea mai frumoasa impondibire pentru fiacare menagiu. Fiacare bucatu din tacamulu mai josu notatu este ornata cu cáte o imitatiune de pétra scumpa, precumu: Amethyst, Opalu, Saphir, Rubinu, Smaragd etc. Tóte aceste obiecte suntu fabricate dint'unu metalu de totu albu, cá argintulu, care chiaru dupa intrebuintare de mai multi ani 'si conserveza colórea argintului, pentru care se garantéza 10 ani. Urmatórele 24 bucati Tacámuri-Patentu-Ornate costa la olalta numai fl. 3.75 si adeca:

- 6 Bucati Cutite de masa-Patentu-Ornate.
- 6 „ Furelitie de masa-Patentu-Ornate.
- 6 „ Linguri de masa-Patentu-Ornate.
- 6 „ Linguritie de cafea-Patentu-Ornate.

Laolalta 24 Bucati pentru pretulu admirabilu efitnu numai de fl. 3.75

pro lenga Garant'a bunei calitatii si cá 'si conserva colórea alba. Musterii, cumperandu deodata 48 bucati din acoste tacámuri, le primescu in Cartóne practice anume facute pentru fl. 7 tóte 48 bucati. Deosebitu de acestea recomandam: Linguri mari de supra-Patentu-Ornate, bucat'a 50 cr.; Linguri pentru lapte, Patentu, 35 cr.; Linguri pentru leguma, massive, Patentu 45 cr.; Tava mare 90 cr.; 1 Cana de lapte, mijlocia, fl. 2.50; 1 Cana pentru ceaiu, mijlocia fl. 3; 1 Cuthie pentru zaharu, fasonata cu capacu fl. 1.80; Cuthia pentru zaharu cu gravur'a cea mai fina fl. 2.40; Sfesnice de masa, elegante, inalte fasonulu goticu fl. 2.25 parechea; totu acelea cu gravur'a cea mai fina fl. 3.25; Pipernitia si solnitia 60 cr.; Etageru pentru otietu si untu de lemnu cu sticlute de cristalu cioplitu fl. 3.50 cu 4 sticle fl. 4.75; Piramida pentru chibrituri fl. 1.20; Tabacherii gravate si cu capaculu cu arca fl. 1.25; Dopuri pentru butelii cu figuri comice 3 bucati 60 cr.; si inca una miie alte obiecte. 10 ani garantia pentru, cá tóte marfurile conserva culórea alba, cátu si pentru qualitatea loru cea mai buna.

Comandele se efectueza promptu si consciintiosu contra rembursa (Nachnahme) sèu dupe tramitarea baniloru si scrisorile suntu a se adresa la

BLAU & KANN, Depositori generali, Vien'a, I, Heinrichshof.

NB. Sute de scrisori de multiamire si de recunóscere zacu in biroulu nostru spre corvingerea publica. Imitarea si falsificatiunea se va pedepsi pe calea legi.

Table c. r. brevotate pentru curatirea si ascutirea cutitelor cu prafulu

KNIFEPOLISH.

Cea mai preferibila si cea mai efitna inventiune pentru lustruirea si ascutirea cutitelore de masa si de bucataria. In França'sa sèu Angli'a nu lipsescu aceste dela nici unu menagiu.

Pretulu unei scandurite dimpreuna cu un'a cuti'e prafu dupa mărimea lor, dela 86 cr. pèna la 1 fl. 95 cr. Comandele din afara se efectueza trãmitienduise pretulu, sèu cu rembursa (Nachnahme). 1—3

Depositulu centralu pentru continentu:
Sigm. Schlesinger, Viena, I. Herrengasse 6.

Editoru: Iacobu Muresianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.

Tipograf'a: Ioanu Gótt si fiu Henricu.